

Ти оживаєш у мені

Дмитро Павличко

Ти оживаєш у мені
як голос весни
в деревині

я не можу тебе забути
як не може забути дерево
вкритися листям

коли ти відлітаєш
я махаю багряними крилами
щоб за тобою злетіти

але коріння моє міцніше
за мої крила

вони відкриваються
летять за тобою
без мене

болять мені
рани любові
рани нездійсненого польоту

та з них виростають
нові пагони
нові брості

і голос весни
в моїм серці
гучніше лунає.